

Du Vänersborg

Dikt ur *Efterskörd* av Birger Sjöberg

Du Vänersborg, jag mycket älskar dina gröna träd
och Vänerns vackra blåa våg och Skräcklans gula säd.
Och bak det helas milda skönhet bergens jättar två,
som fulla utav gran och älgar resas dimmigt blå.

I mina tankar står du ljuv liksom en sagostad
i skymnings stund med tegeltak, staketers långa rad.
Och så ditt torg med duvor sex, som invid pumpen gå
och din fabrik som trotsig piper, middag klockan två.

En sommardag då fanan fladdrar och då havet ger
åt runda solen spegelbild invid en björk som ler.
Och kyrkans gula spets sig sträcker för att taga fatt
en sky så vit som Fridas blus och doktors sommarhatt.

Och då små barn på bruna ben gå ned till strandens sten
och stänka silver på varann i sanden vit och len.
Då är du ljuv att se för den som sjuk i barm och bröst
får ligga under barrträdsvalv och söka minsta tröst.

Då är du mycket ljuv för mig som står invid din bro
och i vars sinne alla världens stormar tagit bo.
Då är du ljuv att se för mig som klädd i askgrått tyg
med ånger vänt från dans och lek att se på dig i smyg.